

Uppsala studentkår

2017-12-24
Dnr: 12:17/18

Till Uppsala universitet

Skrivelse angående Uppsala universitets överklagande av dom i förvaltningsrätten i Uppsala som rör enskild student

Med föreliggande skrivelse önskar vi ifrågasätta Uppsala universitets beslut att överklaga en dom från Förvaltningsrätten i Uppsala som rör en enskild student till Kammarrätten i Stockholm. Skrivelsens syfte är att redogöra för Uppsala studentkårs åsikter i frågan samt framföra krav på att Uppsala universitet ser över behovet av förändring på ett antal punkter.

En student överklagade ett avstängningsbeslut från disciplinnämnden vid Uppsala universitet till Förvaltningsrätten i Uppsala. Beslutet om avstängning upphävdes av Förvaltningsrätten i Uppsala i sin helhet då det i dess mening inte kunde styrkas att ett vilseledande skett. Uppsala universitet beslutade då att överklaga domen till Kammarrätten i Stockholm. Enligt uppgift från Uppsala universitet är det första gången lärosätet beslutar att överklaga en förvaltningsrättslig dom i ett disciplinärende. Uppsala universitetet har dessförinnan tillämpat en oskriven "policy" i liknande fall, innebärandes att förvaltningsrättsliga domar där student utgör part inte överklagas.

Vi vill förtydliga att vi, i likhet med Uppsala universitet, anser att det är en kvalitets- och rättssäkerhetsfråga att lärosätet har tydliga rutiner, både för att förebygga fusk bland studenter och för att hantera de misstankar om fusk som uppkommer. Det är en självklarhet att det, i fall där det är fullt styrkt att en student har gjort sig skyldig till fusk eller plagiat, ska beslutas om disciplinär åtgärd. Vi anser i sammanhanget att det är av yttersta vikt att frågor om vilseledande vid examination hanteras på ett rättssäkert och förutsebart sätt för att berörda studenter enkelt ska veta hur processen går till.

I det för skrivelsen aktuella fallet har Uppsala universitet valt att överklaga Förvaltningsrätten i Uppsalas dom som för studenten innebar ett gynnande beslut. Uppsala universitets handlande

Uppsala studentkår

innebär ett markant frångående av tidigare praxis eftersom friande förvaltningsrättsliga domar i disciplinärenden tidigare inte har överklagats. En sådan förändring är givetvis något som påverkar studenter på sådant sätt att en rätt till studentrepresentation vid beslutstagandet föreligger, i enlighet med 2 kap. 7 § Högskolelagen (1992:1434) och 2 kap. 14 § Högskoleförordningen (1993:100). Detta till trots har förändringen skett utan studentrepresentation vilket inte är godtagbart. Ett överklagande ska ske inom tre veckor från att domen avkunnats vilket självklart påkallar viss skyndsamhet. De tidsramar som uppställs är dock inte så snäva att det varit omöjligt för Uppsala universitet att hantera ärendet på sådant sätt att studentrepresentation funnits. Om detta inte varit möjligt synes Uppsala universitet ändå med relativt små medel och liten ansträngning ändå kunnat *informera och samråda* med studentrepresentanter över telefon eller e-mail om beslutet samt redogöra för de diskussioner som föranlett det. Om Uppsala universitet önskat frångå sin tidigare praxis, såsom i aktuellt fall, ska det göras på ett genomtänkt och korrekt sätt där det kan förankras inom universitetet. Uppsala universitets beslut om att överklaga framstår snarare som något som i all hast initierats dagen innan överklagandetidens utgång med konsekvensen att en enskild student drabbats mycket hårt. Uppsala universitets agerande och beslut ger intrycket av att det anses viktigt att just den här studenten ska "straffas". Övriga omständigheter i just det här aktuella fallet, som exempelvis tagits upp av Ergo, gör att det finns skäl att ifrågasätta om anledningen till överklagandet istället skett efter påtryckning från en fakultet eller programledning. I ett rättssäkert system är det nödvändigt med klara roller och att det inte föreligger en osäkerhet om olika instansers självständighet i förhållande till andra aktörer inom Uppsala universitet.

Hela processen kring ett disciplinärende innebär alltid en utsatt situation för den enskilda studenten och innebär en ingripande åtgärd i dennes studier och liv. Det är bland annat därför Uppsala universitets egna riktlinjer anger att en skyndsam hantering är av stor vikt. Uppsala universitetet bör därför inte verka för att ytterligare förlänga den process under vilken studenten tvingas leva i ovisshet, om det inte finns synnerliga skäl. Det bör alltid göras en noga avvägning mellan Uppsala universitets intresse att få frågan rättsligt prövad och eventuella konsekvenser som kan drabba den enskilda individen. Om frågan som Uppsala universitet önskar få prövad är

Uppsala studentkår

av principiellt viktigt natur bör övervägas om det går att få klarhet genom mindre ingripande åtgärder. En given aktör att vända sig till i sammanhanget är Universitetskanslerämbetet (UKÄ) som utövar tillsyn över landets högskolor och universitet. Så som Uppsala universitet nu har agerat framstår det inte som en principiellt viktig fråga utan snarare att de till varje pris vill ”få rätt” i frågan om fusk har skett eller inte. Den sammantagna bilden blir att Uppsala universitet, i sin roll som väletablerad förvaltningsrättslig myndighet, vidtar oproportionerligt stora åtgärder i jakten på den enskilda studenten.

Vi tar inte ställning till skuldfrågan i aktuellt fall. Vi håller dock med Förvaltningsrätten i Uppsala att MEQ-tentor är en form av examination där misstag lätt kan ske, både medvetet och omedvetet. Vi menar därför att ett ansvar också måste läggas på Uppsala universitet att systematiskt utvärdera och, vid behov, genomföra förändringar av förekommande examinationsformer som ter sig rättsosäkra för studenter. Att straffa fuskare kan inte ersätta det kontinuerliga pedagogiska utvecklingsarbetet med att motverka fusk, vilket Uppsala universitet också har fastslagit. Vid konstaterat fusk bör berörd institution, med stöd från Uppsala universitet centralt, arbeta med frågan hur utbildningarna och examinationsformerna kan utformas för att motverka fusk. Istället för att driva process mot enskilda studenter för att statuera exempel bör Uppsala universitet använda tid och resurser till att förbättra examinationsmomenten.

Med anledning av denna skrivelse vill vi att Uppsala universitet ser över följande frågor:

- Hur överklagande av disciplinärenden ska regleras. Exempelvis genom att det skrivs in i ”Rutin för hantering av misstanke om vilseledande vid examination”.
- Hur Uppsala universitet kan arbeta med pedagogisk utveckling för att undvika fusk.
- Hur Uppsala universitet kan garantera studentrepresentation i enlighet med Lag och Förordning vid brådskande frågor.

Uppsala studentkår

För Uppsala studentkår

Max Stenberg
Ordförande

Ann-Catrin Wells
Vice ordförande

Med stöd av,

Elin Svedin
Ordförande, Farmaceutiska studentkåren

Sanne Rönning
Ordförande, Uppsala teknolog –och naturvetarkår

Agnes Emborg
Ordförande, Juridiska föreningen i Uppsala

Hanna Jansson
Ordförande, Uppsalaeckonomerna